

El Govern diu al sector privat que assumeixi àrees avui públiques

Mas-Colell aposta perquè alguns serveis els financin els usuaris

El conseller d'Economia durant la conferència que va tenir lloc ahir al Cercle d'Economia

EDUARDO MAGALLÓN
Barcelona

El Govern vol que les empreses privades ocupin part de l'espai que està deixant lliure l'Administració amb el programa de reordenació, ajustament i retallada en marxa. Ho va dir ahir el conseller d'Economia, Andreu Mas-Colell, davant uns 350 empresaris i directius en una conferència al Cercle d'Economia: "M'agradaria que prenguessiu la iniciativa" ja que "l'oportunitat ens la dona el fet evident que des del sector públic no es podran atendre, o no com es feia abans, molts projectes de gran rendibilitat econòmica i social".

El responsable d'economia del Govern va matissar que "això no vol dir que el sector públic i la Generalitat no hi tinguin cap paper, sinó que el sector privat aprofiti els espais dels quals ara es retrairà l'administració". A banda d'aquesta petició de més pes de l'activitat privada, el conseller també va advocar pel copagament en diferents àrees que actualment finança gairebé de manera exclusiva l'administració. Mas-Colell va posar com a exemple els peatges: "és millor fer una carretera amb peatges que no fer-ne". A Catalunya en sabem d'això. Un altre àmbit és el del finançament universitari i el de la "promoció d'un sector econòmic". En alguna ocasió anterior, el conseller ha posat com a exemple que subvencions com les del Circuit de Catalunya s'haurien de sufragar en part pels empresaris que se'n beneficien. Segons el seu parer, si aquests empresaris no poden pagar-ho significa que aquesta subvenció no era tan beneficiosa per al sector.

La idea —en paraules de Mas-Colell— és que es canviï l'esquema de finançament dels serveis i que s'enfoqui cap als beneficiaris, una cosa semblant al pagament per ús. No obstant això, no es va referir a la sanitat.

Si que va defensar en canvi la necessitat de les retallades i els ajustaments però va precisar que afecten tots els àmbits i totes les àrees. Mas-Colell va assegurar que no hi ha cap alternativa a aquest procés de consolidació fiscal. Quant a les possibilitats d'implantar un impost a les grans fortunes, Mas-

El conseller d'Economia defensa la catalanitat de Catalunya Caixa i Unnim malgrat el FROB

Colell ho va qualificar com una decisió amb un "efecte exemplaritzant" més que com un element reparatori real. Segons la seva opinió, atesa l'alta mobilitat de les fortunes dins d'Europa, seria necessari que aquest impost fos d'àmbit continental. Pel que fa a altres impostos com l'IRPE o l'IVA, es va mostrar favorable a poder baixar-los però no ara.

En el torn de preguntes, el conseller va lamentar que "al Govern li faltin sis diputats" amb referència als escons que li fan falta a CiU per tenir la majoria absoluta i poder legislar sense necessitat d'haver de pactar amb altres forces polítiques.

Abans d'entrar en l'acte, el responsable d'economia de la Generalitat va negar que Catalunya Caixa i Unnim hagin perdut la capitalitat encara que l'Estat a través del FROB controla el 90 i el 100% de les accions respectivament.

"Temen l'accionariat que poden tenir però tenen seu a Catalunya i per tant són entitats catalanes", va precisar. El conseller va recordar a més que el FROB es nodreix també en part amb els recursos tributaris que surten des de Catalunya. Fa poc més d'un any hi havia 10 caixes d'estalvis a Catalunya i actualment només La Caixa —la més gran de totes— es manté com a independent.

En la trobada es va decidir avançar una setmana el període de venda dels bons, per la qual cosa es podria estendre del 26 d'octubre al 14 de novembre. Els 3.000 milions d'euros en bons que l'any passat va col·locar el Govern de José Montilla venen el 21 de novembre. Per tant, l'emissió d'aquest mes podria ser superior (3.000 milions ampliables a 4.000 milions), la qual cosa podria aportar aire a les finances públiques.

assegurar que la majoria dels bancs s'oposen a una reducció dels tipus. Precisament, en el que encara no hi ha acord és en les comissions que haurà de pagar la banca. Les entitats reclamen que sigui un percentatge semblant al de l'any passat, un 3%.

En la trobada es va decidir avançar una setmana el període de venda dels bons, per la qual cosa es podria estendre del 26 d'octubre al 14 de novembre. Els 3.000 milions d'euros en bons que l'any passat va col·locar el Govern de José Montilla venen el 21 de novembre. Per tant, l'emissió d'aquest mes podria ser superior (3.000 milions ampliables a 4.000 milions), la qual cosa podria aportar aire a les finances públiques.

La Generalitat pot ampliar els bons a 4.000 milions

E. MAGALLÓN Barcelona

La Generalitat i els bancs que l'ajudaran en el procés de col·locació de deute van acordar ahir ampliar l'emissió de bons a particulars fins a un màxim de 4.000 milions d'euros i van descartar els títols a tres anys. Així doncs i pendents d'una última reunió dil·luny, les dues parts van arribar a posicions perquè s'emetin bons a un any amb una ren-

dibilitat del 4,75% i a dos anys (4,95%). Ahir el conseller d'Economia, Andreu Mas-Colell, es va limitar a confirmar que s'està negociant la col·locació però que no s'ha tancat el tipus d'interès que s'haurà de pagar. Fonts del Departament van assenyalar que ahir no es va tancar definitivament l'acord perquè la Generalitat intenta reduir al màxim els costos. Per la seva part, fonts financeres consultades van

Ramon Aymerich

Al costat fosc

Alessio Rastani, un ricot espanyol i bocanoll, aquesta setmana va anar a la BBC i va dir-hi unes quantes coses. Que el món el domina Goldman Sachs i no els polítics. Que les crisis són una bona oportunitat perquè uns quants (com ell) facin diners. O que havia somiat durant anys que arribés una recessió com la que hem viscut. Tanta veritat com a convertir Rastani en heroi momentani d'Internet i les xarxes socials. Ministres i banquers li van voler parar els peus i van declarar que les seves paraules eren pròpies d'un boig. De debò pensen això?

El que va dir Rastani és, amb menys crueltat però el mateix cinisme, la manera de veure el món de les turbofinances. Quan el 1987 Oliver Stone va filmar les aventures del broker Gordon Gekko —interpretat per Michael Douglas— a la pel·lícula "Wall Street", hi va haver gent que es va escandalitzar del món que retratava... Vista avui, l'única que espanta són els elàstics del protagonista. Però el missatge, i les crítiques que va desfermar, fan riure de cànides que són.

No em scandalitzaré. Un gestor immobiliari dedicat a la protecció oficial recorda haver cursat empresarials en una universitat (la Central de Barcelona) financada per Mario Conde, en plena etapa d'èxit rapac. Tota la cultura juvenil em va plena d'aquesta mena de models. El rock va tenir una etapa bucolicopastoral. Però els seus millors moments els trobem al costat fosc, en aquell món on es barregen adrenalina, sexe i esclat, avidesa pels diners! Els Ramones, grup de punk de Nova York, van ser els que ho van explicar més bé. Cançons accelerades, amb dos acords i no més de tres minuts. Els quatre components del grup eren uns païos tan anàrquics com obse-

Adrenalina, sexe i diners. És la fórmula que reggeix les turbofinances, fascinant a base de crueltat i cinisme

dit per les inversions. Tant que van decidir una cançó a Maria Bartirromo, periodista financera de la CNBC coneguda per Money Honey i que va provocar la primera —i única— pel·lícula de Ben Bernanke (que en un sopar privat... li hauria avançat la seva política monetària).

Res de nou, doncs, al missatge de Rastani. Llevat que el cinisme i la crueltat que demostra, avui poden fer-se menys suportables, en una societat a la qual li demanen més i més sacrificis. Perquè podem quedar commosos amb la declaració d'ètica preindustrial de Pep Guardiola: "Si ens aixequem ben d'hora serem imparables!". Però la realitat que es percep (i el que de debò motiva els joves) s'assembla més al que diu Rastani. Una altra cosa és que amb aquest bagatge arribi a algun lloc. En una escena del darrer llibre de Thomas Friedman i Michael Mendelbaum, *That used to be us*, que parla del declivi americà, els autors ensopguen amb el general Martin Dempsey, responsable de reclutament de l'Exèrcit dels EUA: "Els joves, entengu'm, no és que arribin malament... però si els poguessim inculcar alguna cosa, seria confiança... dels uns amb els altres i d'ells amb el comandament". Confiança... és el que ens falta a tots plegats.